

Predmet: Bihać – optuženi Đuro Tadić¹

Viši sud u Beogradu – Odeljenje za ratne zločine

Poslovni broj predmeta: K-Po2 5/13

Broj optužnice: KTO br. 3/13

Optužnica podignuta: 08.04.2013.

Tužilaštvo: Snežana Stanojković, zamenica Tužioca za ratne zločine

Krivično delo: ratni zločin protiv civilnog stanovništva iz čl. 142 st. 1 KZJ u saizvršilaštvu, u vezi sa čl. 22 KZJ

Optuženi: Đuro Tadić

Branilac: adv. Dijana Hajduković-Rosić

Sudsko veće: sudija Mira Ilić, predsednica veća

sudija Bojan Mišić, član veća

sudija Dragan Mirković, član veća

Glavni pretres: 26.06.2013.

Izveštaj: Marina Kljaić, posmatrač FHP-a

Optužnica

Optuženi Đuro Tadić tereti se da je 23. septembra 1992. godine izvršio ratni zločin protiv civilnog stanovništva u mestu Duljci, opština Bihać, BiH. Kao pripadnik Rajinovačke čete vojske Republike Srpske, optuženi je, zajedno sa Zoranom Tadićem, Jovicom Tadićem, Zoranom Bergom, Željkom Babićem,² sada pokojnima Slobodanom i Gojkom Đurićem i Svetkom Tadićem³, sa dva putnička automobila otišao do mesta Duljci gde su civili bošnjačke nacionalnosti brali šljive u sklopu radne obaveze koju im je odredilo Ratno predsedništvo Srpske Opštine Bihać. U vojnim i policijskim uniformama, naoružani automatskim oružjem, i maskirani kapama i čarapama na glavi, prišli su civilima i počeli da pucaju na njih, a neke od civila su ubadali noževima, kojom prilikom su ubili 18 civila a jednom civilnom licu naneli teške telesne povrede sa trajnim posledicama. Nakon toga su tela ubijenih civila stavljali na gomilu i palili.

Odbrana optuženog

Optuženi je porekao izvršenje krivičnog dela za koje se tereti. Iznoseći svoju odbranu, naveo je da je bio pripadnik Vojske Republike Srpske počev od 9. maja 1992. godine. Sredinom septembra 1992. godine kontuzovan je na ratištu, pa je bio na kućnom lečenju u svom selu Rajinovići. Njegov rođeni brat Tomislav Tadić poginuo je 19. septembra 1991. godine kao borac Vojske Republike Srpske. Video je telo svog pokojnog brata, koje je bilo potpuno izmasakrirano. Sahrana je bila 22. septembra, a sutradan je pred njegovu kuću došao sada pokojni Gojko Đurić koji ga je pretnjom oružjem primorao da ga, zajedno sa Svetkom Tadićem, Jovicom Tadićem (rođenom braćom optuženog), bratancem Zoranom Tadićem te Željkom Babićem i Zoranom Bergom odveze do jednog mesta. Nije znao kuda se ide i vozio je dok mu Gojko nije naredio da

¹ Tužilaštvo za ratne zločine preuzelo je gonjenje u ovom predmetu od Kantonalnog tužilaštva u Bihaću.

² Zoran Tadić, Jovica Tadić, Zoran Bergo i Zoran Babić su, na osnovu sporazuma o priznaju krivice, za isti zločin pravosnažno osuđeni presudom Kantonalnog suda u Bihaću.

³ Svetko Tadić je sada nedostupan državnim organima.

stane. Tada je Gojko istrčao iz kola i počeo da puca na ljude koji su brali šljive. Videvši da je Gojko pucao u civile, izašao je iz kola i pitao ga je šta je to uradio, a ljudima koji su brali šljive rekao je da beže. Gojko je potom isterao ostale iz kola i naredio im da pođu za njim, dok je optuženi sa bratom Svetkom odvezao kola par stotina metara od mesta događaja, okrenuo ih i vratio se kući. Nije mu poznato šta se dalje dešavalo. Dan nakon događaja, Gojko mu je ispričao da je u Duljcima ubio 9 civila. Prilikom odlaska u Duljce nije imao oružje, niti je izlazio iz kola. Tokom iznošenja odbrane, optuženi je više puta menjao iskaz, navodeći da Gojko Đurić nije bio sa njima u vozilu dok su išli u Duljce, ali u isto vreme nije umeo da objasni zašto je i tada morao da vozi, i kako mu je bilo poznato kuda ide, te na koji način je Gojko došao u Duljce. Tvrđio je da nije video civile na koje je pucano, sem jedne devojke koju je Gojko ubio, da nije rekao civilima da beže, već ljudima koji su ih čuvali, i da je u Duljcima i sâm izašao iz vozila. Nakon predočavanja razlika u odnosu na iskaz dat tokom istrage, naveo je „da ga sudija nije dobro razumeo“, a da ga rođaci koji su pred sudom u Bihaću priznali krivicu i koji tvrde da je postojao dogovor da se osveti poginuli brat Tomislav, i da je optuženi pošao u Duljce sa automatskom puškom, terete samo iz razloga da bi dobili manje kazne.

Fond za humanitarno pravo